

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ

સ્પેશિયલ સિવિલ અપ્લિકેશન નં. ૨૨૩૪/૧૯૯૯

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. બાલિયા અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એ.આર. દવે

=====

૧. શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટ્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?	હા
૨. રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	હા
૩. શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	ના
૪. શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલ કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે?	ના

પ. શું સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવામાં આવે કે કેમ?	ના
---	----

=====

ગુફિક ફાર્મા લિમિટેડ

વિરુદ્ધ

જે.જી. અરોરા, ડેઝિગ્રેટેડ ઓથોરિટી, કર વિવાદ સમાધાન સ્કીમ

=====

ઉપસ્થિતિ:

અરજદાર તરફે શ્રી એસ.એન. સોપરકર

સામાવાળા નં. ૧ તરફે ડાયરેક્ટ સર્વિસ દ્વારા નોટિસની બજવણી થયેલ

સામાવાળા નં. ૨ તરફે શ્રી મનીષ આર. ભટ્ટ

=====

કોરમ : માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. બાલિયા અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એ.આર. દવે

ચુકાદાની તારીખ: ૧૧/૦૫/૧૯૯૯

મૌખિક ચુકાદો (આર. બાલિયા, ન્યાયમૂર્તિ દ્વારા)

૧. આ પિટિશન ધ ફાઈનાન્સ (નં. ૨) એક્ટ, ૧૯૯૮ હેઠળ જાહેર કરાયેલી કર વિવાદ સમાધાન સ્કીમ હેઠળ અરજદારના ડિક્લેરેશનને અન્ય બાબતો સાથે એ કારણોસર નકારી કાઢવાના નિર્ણયને પડકારે છે કે તારીખ ૨૯.૧.૯૯ ના રોજ તારીખ ૧.૧.૯૮ ના કલમ ૧૫૪ હેઠળના હુકમ સામેની રિવિઝન નિર્ણયક હતી કારણ કે કલમ ૧૫૪ હેઠળનો હુકમ કરદાતા અરજદારના કોઈપણ વાંધા વિના કરવામાં આવ્યો હતો. આવી રિવિઝનને અવગણવાની રહે છે. અરજદાર સદર અધિનિયમની કલમ ૯૫(૧)(સી) હેઠળ આવતા હોવાનું કહી શકાય નહીં.

૨. હાલના હેતુઓ માટે પિટિશન અને જવાબોમાં કરાયેલા કથનોમાંથી જે બિનવિવાદિત તથ્યો બહાર આવ્યા છે તે એ છે કે આકારણી વર્ષ ૧૯૯૬-૯૭ માટે કરદાતાએ કલમ ૮૦-આઈ હેઠળ અમુક કપાતનો દાવો કર્યો હતો જેના સંબંધમાં કરદાતાએ સી.આઈ.ટી. (અપીલ્સ) સમક્ષ અપીલ દાખલ કરી હતી જેનો નિર્ણય ૨૩.૩.૯૭ ના રોજ કરવામાં આવ્યો હતો જેના દ્વારા કરદાતાને રૂ. ૨૦,૮૦,૭૯૧/- ની કપાત માન્ય રાખવામાં આવી હતી. આકારણી અધિકારી, એટલે કે ડેપ્યુટી કમિશનર ઓફ ઇન્કમ-ટેક્સનો એવો અભિપ્રાય હતો કે આકારણી વર્ષ ૧૯૯૪-૯૫ માં સદર રકમ ખોટી રીતે માન્ય રાખવામાં આવી છે કારણ કે કરદાતા આકારણી વર્ષ ૧૯૯૩-૯૪ પછી આવી કપાત માટે પાત્ર રહ્યા ન હતા અને રેકૉર્ડ પર આ એક દેખીતી ભૂલ છે. તે મતલબની કલમ ૧૫૪ હેઠળ હોવાનું જણાવતી નોટિસ તારીખ ૪.૧૨.૯૭ ના રોજ જારી કરવામાં આવી હતી. કરદાતાએ આ ભૂલ હોવાનું સમજીને આકારણીમાંથી સદર રકમ દૂર કરવા માટે

સંમતિ આપી હતી, જેના અનુસંધાને કલમ ૮૦-આઈ હેઠળની સદર કપાત દૂર કરતો અને સુધારણાના પરિણામે માંગણા નોટિસ જારી કરતો હુકમ તારીખ ૧.૧.૯૮ ના રોજ કરવામાં આવ્યો હતો. સુધારણા અરજીના અનુસંધાને મળેલી માંગણા નોટિસમાં વધારાના વેરાની વસૂલાત દર્શાવવામાં આવી હતી જે કલમ ૧૪૩(૧)(એ) હેઠળ એડજસ્ટમેન્ટ કરતી વખતે કલમ ૧૪૩(૧એ) હેઠળ વસૂલી શકાય તેમ હતી. વધારાના વેરાનો ઉમેરો કર્યા પછી, વેરા અને વધારાના વેરા પ્રત્યેની સમગ્ર જવાબદારી કરદાતા દ્વારા ચૂકવવામાં આવેલી રકમો સામે સરભર કરવામાં આવી હતી અને કલમ ૨૩૪એ અને ૨૩૪બી હેઠળ આકારેલા વ્યાજના સંબંધમાં માંગણા નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી. આકારણી વર્ષ ૧૯૯૪-૯૫ માટેની સદર માંગણી વણચૂકવાયેલી રહે છે.

૩. તારીખ ૧.૯.૧૯૯૮ થી ધ ફાઇનાન્સ (નં. ૨) એક્ટ, ૧૯૯૮ એ કર વિવાદ સમાધાન સ્કીમ તરીકે ઓળખાતી એક યોજના દાખલ કરી હતી જે ‘ટેક્સ એરિયર’ (વેરાની બાકી રકમ) ના સમાધાન માટેની જોગવાઈ કરતી હતી. કલમ ૮૭(એમ) હેઠળ, જે મુજબ કોઈપણ આકારણી વર્ષ માટે વેરા, વ્યાજ અથવા દંડના સંબંધમાં નિર્ધારણ તારીખ ૩૧.૩.૯૮ પહેલાં થયેલું હોવું જોઈતું હતું, જે અપીલના હુકમોનો અમલ કરવા માટે તે ગણતરીમાં કરી શકાતા કોઈપણ ફેરફારને આધીન રહેશે. ડિક્લેરેશનની તારીખે તેની સમગ્ર અથવા કોઈપણ ભાગની બાકી રહેતી રકમના પ્રમાણમાં, તેને ધ ઇન્કમ-ટેક્સ એક્ટ, ૧૯૬૧ હેઠળ સંબંધિત આકારણી વર્ષના સંદર્ભમાં ‘ટેક્સ એરિયર’ ગણવામાં આવે છે, જે પ્રત્યક્ષ વેરા કાયદાઓ પૈકીનો એક છે જેમાં કે.વી.એસ.એસ. નો વ્યાપ

વિસ્તૃત કરવામાં આવ્યો હતો. હાલના હેતુઓ માટે સુસંગત બીજી શરત એ છે કે જ્યાં સુધી ‘ટેક્સ એરિયર’ ના સંદર્ભમાં અપીલ, રેફરન્સ અથવા રિટ પિટિશન દાખલ થઈને પેનિંગ ન હોય, અથવા ડિક્લેરેશનની તારીખે રિવિઝન પેનિંગ ન હોય, ત્યાં સુધી આવી વ્યક્તિના કેસમાં કે.વી.એસ.એસ. ની કોઈ જોગવાઈ લાગુ થશે નહીં. તેવી જ રીતે, તારીખ ૩૧.૩.૯૯ ના રોજ અથવા તે પહેલાં નિર્ધારિત કરાયેલ અને અપીલના હુકમોનો અમલ કરીને સુધારેલ વેરાની સમગ્ર અથવા કોઈપણ ભાગની રકમ ડિક્લેરેશનની તારીખે વાપર્યૂકવાયેલી હોવી જોઈએ.

૪. અરજદારે તારીખ ૧.૧.૯૮ ના કલમ ૧૫૪ હેઠળના હુકમને પડકારતી કલમ ૨૬૪ હેઠળની રિવિઝન કમિશનર સમક્ષ તારીખ ૨૯.૧.૯૯ ના રોજ દાખલ કરી હતી અને કે.વી.એસ.એસ. ની કલમ ૮૯ હેઠળ ડિક્લેરેશન રજૂ કર્યું હતું, જેમાં અન્ય બાબતો સાથે એવું જણાવ્યું હતું કે આકારણી વર્ષ ૧૯૯૪-૯૫ ના સંદર્ભમાં કલમ ૨૩૪એ અને ૨૩૪બી હેઠળના વ્યાજની રકમ તારીખ ૩૧.૩.૯૮ પહેલાં નિર્ધારિત કરવામાં આવી હતી, અને ડિક્લેરેશનની તારીખે તે હજુ પણ વાપર્યૂકવાયેલી હતી તથા ‘ટેક્સ એરિયર’ ના સંદર્ભમાં રિવિઝન પણ ડિક્લેરેશનની તારીખે પેનિંગ હોવાથી કરદાતા બંને શરતો પૂર્ણ કરે છે. ઉપર નોંધ્યા મુજબ, ડેક્રિગ્રેટેડ અધિકારી એટલે કે સી.આઈ.ટી. એ એવું જણાવીને ડિક્લેરેશન નકારી કાઢ્યું હતું કે વાંધા વિના કરાયેલા હુકમ સામેની રિવિઝન નિર્રથક હતી અને તે માત્ર કે.વી.એસ.એસ. નો લાભ લેવા માટે જ હતી જેને ધ્યાને લઈ શકાય નહીં.

૫. અરજદારના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે, પ્રથમ તો, જો તે બે શરતો, એટલે કે આકારણી વર્ષ માટે ‘ટેક્સ એરિયર’ હોવું અને કોઈપણ ફોરમ સમક્ષ તેના સંબંધમાં રિવિઝન પેનિંગ હોવાની બાબત અસ્તિત્વમાં હોય, તો કે.વી.એસ.એસ. હેઠળના ડિક્લેરેશન પર વિચારણા કરતી વખતે પેનિંગ રિવિઝનના ગુણદોષ પર જવાનું ડેક્લિએટેડ ઓથોરિટીનું કામ નથી. પેનિંગ કેસની ટકવાપાત્રતા અથવા તેના ગુણદોષની તપાસ તેમના દ્વારા કરવાની હોતી નથી. તેમણે એવું માની લેવાનું હોય છે કે કરદાતા સામે બાકી રહેલી માંગણી વસૂલવાપાત્ર છે અને જેના સંબંધમાં કરદાતા દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર રકમનું નિર્ધારણ તેમના દ્વારા કરવાનું હોય છે અને કરદાતા દ્વારા આવી માંગણી ચૂકવવામાં આવતાં પેનિંગ મુકદ્દમો સમાપ્ત થઈ જશે. બીજું, એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે હાલના સંજોગોમાં કરદાતા દ્વારા દાખલ કરાયેલી રિવિઝન વ્યર્થ છે અથવા જ્યાં કોઈ વિવાદ ઉપસ્થિત થઈ શકે તેમ ન હતો ત્યાં વિવાદ ઉપસ્થિત કરે છે તેમ કહી શકાય નહીં. એ બાબત દર્શાવવામાં આવી હતી કે કલમ ૧૫૪ હેઠળના હુકમ મુજબ કલમ ૮૦-આઈ હેઠળની રૂ. ૨૦,૮૦,૭૯૧/- ની કપાતની રકમ સી.આઈ.ટી. (અપીલ્સ) સમક્ષની અપીલનો સીધો વિષયવસ્તુ હતી અને તેમના હુકમ મુજબ વાસ્તવમાં કપાત માન્ય રાખવામાં આવી હતી. રેકૉર્ડ પર દેખીતી ભૂલના આધારે પણ, કોઈપણ ફેરફાર માત્ર સી.આઈ.ટી. (અપીલ્સ) દ્વારા જ કરી શકાતો હતો અને આઈ.ટી.ઓ. અથવા આકારણી અધિકારી પક્ષકારોની સંમતિથી પણ સી.આઈ.ટી. (અપીલ્સ) ના હુકમમાં સુધારો કરવા માટેની કોઈ હકૂમત પ્રાપ્ત કરી

શકતા ન હતા. જ્યારે કલમ ૮૦-આઈ હેઠળની કપાત અંગેનો પ્રશ્ન અપીલનો વિષયવસ્તુ હતો, ત્યારે કલમ ૧૫૪ હેઠળની નોટિસ જારી કરવામાં આવી તે પહેલાં પણ કલમ ૮૦-આઈ હેઠળની કપાતના સંબંધમાં આકારણીનો હુકમ સી.આઈ.ટી. (અપીલ્સ) ના હુકમમાં વિલીન થઈ ચૂક્યો હતો. તેવી જ રીતે, માત્ર એટલા માટે કે કરદાતાને જણાયું કે આકારણી વર્ષ ૧૯૯૪-૯૫ માટે કલમ ૮૦-આઈ હેઠળ કપાત માન્ય રાખવામાં ભૂલ રહી ગઈ હતી, અને તે રેકૉર્ડ પરથી દેખીતી ભૂલ હતી, તેમણે સક્ષમ સત્તાધિકારી પાસે સુધારણાનો હુકમ કરાવવાનો આગ્રહ રાખ્યા વિના ઔપચારિકતામાં પડ્યા નહીં અને આકારણી અધિકારીને કલમ ૮૦-આઈ હેઠળની સંબંધિત કપાત પાછી ખેંચીને તે સુધારો કરવાની મંજૂરી આપી, તેમ છતાં પણ અપીલ હુકમનો ભાગ હોય તેવી કલમ ૮૦-આઈ હેઠળની કપાત માન્ય રાખવાની ભૂલ સુધારવા માટે તેઓ સક્ષમ ન હતા, સી.આઈ.ટી. (અપીલ્સ) દ્વારા તેમની તરફેણમાં હુકમ કરવામાં આવ્યા પછી તે સંબંધમાં કરવામાં આવેલા વધારાને કારણે કલમ ૧૪૩(૧એ) હેઠળ વધારાનો વેરો લાદવા માટે તેમણે સંમતિ આપી હોવાનું ક્યારેય માની શકાય નહીં, ખાસ કરીને ત્યારે જ્યારે કલમ ૧૪૩(૧એ) હેઠળ ૨૦% ના દરે વધારાનો વેરો લાદવાનો તબક્કો ક્યારનોય સમાપ્ત થઈ ગયો હતો. એ બાબત વિવાદમાં નથી કે તારીખ ૨૯.૧.૯૯ ના રોજ દાખલ કરાયેલ રિવિઝન સમયમર્યાદાની અંદર હતી. માત્ર એ હકીકત કે કરદાતા અરજદારે કે.વી.એસ.એસ. અમલમાં આવ્યા પછી પોતાની રિવિઝન દાખલ કરી હતી, અને તે ત્યાર પછી રિવિઝન અથવા અપીલ

દાખલ કરવાના કારણો પૈકીનું એક હોઈ શકે છે, તે પોતે જ ગુણદોષ પર ડિકલેરેશનની વિચારણા કરવાનો ઇનકાર કરવા માટેનું કારણ બની શકે નહીં.

૬. બીજી બાજુ, મહેસૂલ તરફે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે મુકદ્દમાનો અંત લાવવા માટે ઘડવામાં આવેલી કે.વી.એસ.એસ. નો ઉપયોગ જ્યાં કોઈ પક્ષકારો અસ્તિત્વમાં ન હતા ત્યાં નવા પક્ષકારો ઊભા કરવાના હેતુ માટે થઈ શકે નહીં. હાલના કેસમાં જે રિવિઝન અન્યથા ટકી શકે તેમ ન હતી તેનો આશરો કરદાતા દ્વારા સ્પષ્ટપણે માત્ર કે.વી.એસ.એસ. હેઠળ ડિકલેરેશનનો લાભ લેવાના એકમાત્ર હેતુથી લેવામાં આવ્યો છે.

૭. નિઃશંકપણે, કે.વી.એસ.એસ. માં બે ઉદ્દેશો વણાયેલા હતા અને તેઓ સ્વતંત્ર રીતે અને અલગથી અસ્તિત્વ ધરાવતા નથી. પ્રથમ ઉદ્દેશ પેનિંગ મુકદ્દમાને કારણે અટવાયેલી બાકી લેણી રકમની વસૂલાત કરવાનો છે અને બીજો ઉદ્દેશ સદર બાકી રકમની વસૂલાત સાથે પેનિંગ મુકદ્દમો પણ સમાપ્ત થઈ જવો જોઈએ તે છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, આ સ્કીમ એવા આકારણી વર્ષોની તે જ બાકી રકમ સુધી વિસ્તૃત કરવામાં આવી હતી જેના સંદર્ભમાં ઉચ્ચ ફોરમ સમક્ષ મુકદ્દમો પેનિંગ હતો, જેનો ઉપયોગ કરદાતા દ્વારા પહેલેથી જ અસ્તિત્વમાં રહેલી માંગણીઓ ન ચૂકવવા માટેના કારણ તરીકે કરવામાં આવતો હતો અથવા કરી શકાતો હતો. દેખીતી રીતે, આ પ્રકારની યોજનાને એવા નવા વિવાદો ઊભા કરવાનું માધ્યમ બનાવી શકાય નહીં જ્યાં વાસ્તવમાં કોઈ વિવાદ અસ્તિત્વમાં ન હતો અથવા પક્ષકારો વચ્ચેનો વિવાદ પહેલેથી જ પતી ગયો હતો. જો તે સંબંધમાં

કોઈ પ્રયાસ કરવામાં આવે, તો કદાચ, કોર્ટ આવા પક્ષકારોની તરફેણમાં અસાધારણ હકૂમતનો ઉપયોગ કરવા પ્રેરાશે નહીં. એ પણ એટલું જ સાચું છે કે કે.વી.એસ.એસ. ના અમલ માટે એવી શરત નથી કે અપીલ, રિવિઝન અથવા રેફરન્સ તારીખ ૩૧.૩.૯૮ પહેલાં અથવા સ્કીમ અમલમાં આવ્યા પહેલાં થયેલ હોવી જોઈએ. કાયદા હેઠળ પોતાના ઉપાયો ચલાવવાના કોઈપણ નારાજ પક્ષકારના અધિકારને મર્યાદિત કરવાનો કોઈ હેતુ ન હતો.

૮. જોકે, હાલના કેસના તથ્યો અને સંજોગોમાં, અમને ખાતરી થાય છે કે કરદાતાના વિરોધ વિના કલમ ૧૫૪ હેઠળનો હુકમ અસ્તિત્વમાં આવ્યો હતો તે કારણસર ડિક્લેરેશન નકારી કાઢવામાં ડેઝિગ્રેટેડ ઓથોરિટી વાજબી ન હતી. અમારી દ્વારા ઉપર નોંધવામાં આવેલા તથ્યો, જેના વિશે કોઈ વિવાદ નથી, તે સી.આઈ.ટી. (અપીલ્સ) સમક્ષની અપીલનો વિષયવસ્તુ હતી અને જેનો પહેલેથી જ નિકાલ થઈ ચૂક્યો હતો તેવી કપાતના દાવાના સંબંધમાં કલમ ૧૫૪ હેઠળ હુકમ કરવા માટેની આકારણી અધિકારીની હકૂમત અંગેના મુદ્દાના વજૂદનું અસ્તિત્વ અને કલમ ૧૫૪ હેઠળના હુકમના પરિણામે ઊભી થયેલી માંગણીના ભાગરૂપે વધારાના વેરાની વસૂલાતને પડકારવાની શુદ્ધબુદ્ધિ સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે. કરદાતા કલમ ૮૦-આઈ હેઠળની કપાત પાછી ખેંચવા સંમત થવાથી તેઓ કલમ ૧૪૩(૧એ) હેઠળ વધારાની માંગણી વસૂલવા સંમત થયા હતા તેમ ચોક્કસપણે માની શકાય નહીં. એવો પણ કેસ નથી કે રિવિઝન સમયમર્યાદાના સમયગાળામાં અસ્તિત્વમાં આવી ન હતી, જેથી એવું સૂચવી શકાય કે કરદાતાએ તે હુકમને પડકારવાના પોતાના અધિકારનો ત્યાગ કર્યો હતો. કેસના તથ્યોમાં,

માત્ર એ હકીકત કે કરદાતાએ કે.વી.એસ.એસ. અમલમાં આવ્યા પહેલાં રિવિઝન દાખલ કરી ન હતી, તે કરદાતાની વિરુદ્ધ ગણી શકાય નહીં. જો તેઓ શુદ્ધબુદ્ધિપૂર્વકના વિવાદને આગળ ધપાવવા માટે કાયદાની મર્યાદામાં કાયદેસર રીતે કાર્ય કરી શકતા હોય, તો જ્યારે આવો લાભ મેળવવા માટે જરૂરી શરતો અસ્તિત્વમાં હોવાનું દર્શાવવામાં આવ્યું હોય ત્યારે તેઓ સંસદ દ્વારા જાહેર કરાયેલી સ્કીમના લાભનો દાવો પણ કરી શકે છે.

૯. નિર્વિવાદપણે, ડિક્લેરેશનની તારીખે કરદાતા પાસે ટેક્સ એરિયર (વેરાની બાકી રકમ) હતી જે તારીખ ૩૧.૩.૯૮ પહેલાં નિર્ધારિત થઈ ચૂકી હતી અને સી.આઈ.ટી. સમક્ષ કલમ ૨૬૪ હેઠળની રિવિઝન દ્વારા એક વિવાદ પણ પેન્ડિંગ હતો જેને તેમના દ્વારા અવગણી શકાયો ન હોત. રિવિઝન નિર્ણયક હતી તેવો નિર્ણય પછીથી જ આવી શકે અને તે તારીખ પહેલાં નહીં. સી.આઈ.ટી. (અપીલ્સ) નો હુકમ પાછળથી કોઈપણ કારણોસર અરજી ફગાવી દેવાનો નિર્ણય કરે તે હકીકત કલમ ૮૫(૧)(સી) હેઠળની શરતનું પાલન ન થવામાં પરિણમશે નહીં. ડિક્લેરેશનની તારીખે બંને શરતોનું પાલન કરીને ડિક્લેરેશન કરનાર કરદાતાને કે.વી.એસ.એસ. ના દ્વારમાં પ્રવેશવાનો માત્ર એટલા માટે ઈનકાર કરી શકાયો ન હોત કે કરદાતા હકૂમત ન ધરાવતા સત્તાધિકારી સમક્ષ હોવા છતાં કપાત અન્યથા ટકી શકે તેમ ન હોવાનું સમજીને કપાત પાછી ખેંચવા સંમત થયા હતા પરંતુ કલમ ૧૪૩(૧એ) હેઠળ વધારાના વેરાની વસૂલાત સામે શુદ્ધબુદ્ધિપૂર્વકની ફરિયાદ ધરાવતા હતા. ડેઝિગ્રેટેડ ઓથોરિટી રિવિઝનમાં ઉપસ્થિત કરાયેલા મુદ્દાના ગુણદોષની તપાસ કરી શકતી ન હતી. પોતાની

સમક્ષની રિવિઝનની ટકવાપાત્રતા અથવા અન્ય બાબતો નક્કી કરવાનું રિવિઝન સત્તાધિકારીનું કામ હતું. તેઓ એકલા જ તેના પર નિર્ણય આપી શકતા હતા. જ્યારે રિવિઝન દાખલ કરવામાં આવે ત્યારે તે ટકવાપાત્ર છે કે નહીં તે માત્ર રિવિઝન સત્તાધિકારી દ્વારા જ નક્કી થઈ શકે છે. તેવી જ રીતે તેમાં ઉપસ્થિત કરાયેલા કોઈપણ કારણો ટકી શકવા અંગેનો પ્રશ્ન પણ રિવિઝન સત્તાધિકારીના અધિકારક્ષેત્રમાં રહેલો છે. માત્ર એ હકીકત કે રિવિઝન સત્તાધિકારી પોતે ડેક્રિએટેડ ઓથોરિટી પણ છે, તેથી તેઓ બે અલગ-અલગ હક્કમતો અને જવાબદારીઓને એકમાં ભેળવી શકતા નથી અને એક હુકમનું પ્રતિબિંબ બીજામાં પાડી શકતા નથી. ડેક્રિએટેડ ઓથોરિટી તરીકે, તેમની પાસે માત્ર એવી શરતોના અસ્તિત્વને જોવાની જ હક્કમત છે જે કેસમાં કે.વી.એસ.એસ. સ્કીમને કાર્યરત બનાવે છે. જો સ્કીમની જરૂરિયાત એવી હોય કે વેરાની બાકી રકમના સંદર્ભમાં રિવિઝન પેન્ડિંગ હોવી જોઈએ, તો ડિકલેરેશનની તારીખે જેમાંથી સમગ્ર અથવા આંશિક રકમ વળચૂકવાયેલી રહે છે તેવી વેરાની માંગણી નિર્ધારિત કરતા હુકમના સંદર્ભમાં રિવિઝન પેન્ડિંગ હોવાનું જણાતાં ડેક્રિએટેડ ઓથોરિટી તરીકેની તેમની હક્કમત આગળ વધતી અટકી જાય છે. રિવિઝનમાં વજૂદ છે કે તે સફળ થશે કે કેમ, તે તેમનું ક્ષેત્ર નથી. તે રિવિઝન સત્તાધિકારીનું ક્ષેત્ર છે. જો સ્કીમ હેઠળ ચૂકવવાપાત્ર રકમ નિર્ધારિત કરવા પર કરદાતા નિયત સમયમાં તે રકમ જમા કરાવી દે તો તે હક્કમતનો ઉપયોગ કરવાની તેમને જરૂર પણ ન પડે. કારણ કે તેવા સંજોગોમાં ધ ફાઇનાન્સ (નં. ૨) એક્ટ, ૧૯૯૮ ની કલમ ૯૦(૪) હેઠળ રિવિઝન પાછી ખેંચી લેવાયેલી ગણાય છે. બંને કાર્યો બજાવતો

સત્તાધિકારી પેઝિંગ રિવિઝનનો ગુણદોષ પર નિર્ણય કરી શકતો નથી અને ડેક્રિગ્રેટેડ ઓથોરિટી તરીકે કામ કરતી વખતે ગુણદોષ પરના તે હુકમનું પ્રતિબિંબ પાડી શકતો નથી. હાલના કેસમાં બરાબર આ જ કરવામાં આવ્યું છે.

૧૦. તેથી અમે આ પિટિશન મંજૂર કરીએ છીએ, તારીખ ૨૬.૨.૯૯ ના એનેક્સર એ વાળા હુકમને રદબાતલ ઠરાવીએ છીએ અને સામાવાળાને સદર ડિક્લેરેશનનો કાયદા અનુસાર નવેસરથી નિર્ણય કરવાનો નિર્દેશ આપીએ છીએ.

નોટિસ ડિસ્ચાર્જ કરવામાં આવે છે.

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.